

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/67/EF

af 15. december 1997

om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet

(EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002	L 176	21	5.7.2002
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M3</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008	L 52	3	27.2.2008

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/67/EF
af 15. december 1997
om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for
posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 22. januar 1993 om grønbogen om udvikling af det indre marked for posttjenester ⁽⁴⁾,

under henvisning til Rådets resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester ⁽⁵⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽⁶⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 7. november 1997, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør vedtages foranstaltninger med henblik på oprettelse af det indre marked i overensstemmelse med traktatens artikel 7A; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;
- (2) oprettelsen af det indre marked i postsektoren er ubetinget vigtig for den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet, eftersom posttjenesterne er et afgørende redskab for kommunikation og samhandel;
- (3) Kommissionen forelagde den 11. juni 1992 en grønbog om udvikling af det indre marked for posttjenester og den 2. juni 1993 en meddelelse om retningslinjer for udvikling af Fællesskabets posttjenester;
- (4) Kommissionen har gennemført en omfattende offentlig høring om de aspekter af posttjenesterne, der er af fællesskabsinteresse, og har modtaget bidrag fra de berørte parter i postsektoren;
- (5) det nuværende omfang af befordringspligten samt vilkårene for opfyldelsen af den varierer betydeligt mellem medlemsstaterne; specielt er kvaliteten meget uensartet;
- (6) grænseoverskridende postbefordring lever ikke i alle tilfælde op til brugernes og de europæiske borgeres forventninger, og kvali-

⁽¹⁾ EFT C 322 af 2. 12. 1995, s. 22, og EFT C 300 af 10. 10. 1996, s. 22.

⁽²⁾ EFT C 174 af 17. 6. 1996, s. 41.

⁽³⁾ EFT C 337 af 11. 11. 1996, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT C 42 af 15. 2. 1993, s. 240.

⁽⁵⁾ EFT C 48 af 16. 2. 1994, s. 3.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 9. maj 1996 (EFT C 152 af 27. 5. 1996, s. 20), Rådets fælles holdning af 29. april 1997 (EFT C 188 af 19. 6. 1997, s. 9) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. september 1997 (EFT C 304 af 6. 10. 1997, s. 34), Europa-Parlamentets afgørelse af 19. november 1997 og Rådets afgørelse af 1. december 1997.

▼B

teten af den grænseoverskridende postbefordring i Fællesskabet er tilfredsstillende i dag;

- (7) de konstaterede forskelle i postsektoren har væsentlige konsekvenser for de erhvervssektorer, der er særlig afhængige af posttjenesterne, og de hæmmer den indre samhørighed i Fællesskabet, idet de regioner, hvor postbefordringen ikke er af en tilfredsstillende kvalitet, er dårligere stillet med hensyn til både brev tjenesterne og varedistributionen;
- (8) for at garantere retten til fri udveksling af tjenesteydelser i postsektoren i hele Fællesskabet under skyldig hensyntagen til de befordringspligtige virksomheders forpligtelser og rettigheder er der behov for foranstaltninger, der tager sigte på en gradvis og kontrolleret åbning af markedet, og det er nødvendigt at sikre en rimelig balance i anvendelsen af disse foranstaltninger;
- (9) dermed er der også behov for en indsats på fællesskabsplan, som tager sigte på en mere omfattende harmonisering af vilkårene i postsektoren, og der bør derfor fastsættes fælles regler;
- (10) i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør der på fællesskabsplan vedtages en række generelle principper, mens fastsættelsen af de nærmere procedurer bør overlades til medlemsstaterne, så de frit kan vælge den struktur, der er bedst egnet til netop deres forhold;
- (11) det er vigtigt, at der på fællesskabsplan garanteres en befordringspligt, som omfatter et vist minimum af tjenester af en nærmere fastlagt kvalitet, der i alle medlemsstater skal tilbydes til en for alle brugere overkommelig pris, uanset hvor i Fællesskabet de befinder sig;
- (12) formålet med befordringspligten er at give alle brugere let adgang til postnettet, især ved at tilbyde tilstrækkelig mange faste indsamlingssteder og sikre tilfredsstillende vilkår med hensyn til hyppigheden af indsamling og omdeling af post; et grundlæggende krav til befordringspligten er driftssikkerhed, samtidig med at en tilpasning til brugernes behov fortsat skal være mulig, og disse skal garanteres en passende og ikke-diskriminerende behandling;
- (13) befordringspligten bør omfatte både den indenlandske og den grænseoverskridende postbefordring;
- (14) brugerne skal have fyldestgørende information om udbuddet af tjenester, vilkårene for deres levering og anvendelse, kvaliteten af den leverede tjeneste samt taksterne;
- (15) disse direktivs bestemmelser om befordringspligten udelukker ikke de befordringspligtige virksomheder fra at forhandle individuelle kontrakter med kunderne;
- (16) for at befordringspligten kan opfyldes på bæredygtige økonomiske vilkår, synes det berettiget at opretholde eneretten på bestemte tjenester, for så vidt det ikke strider mod traktatens bestemmelser eller mod anvendelsen af konkurrencereglerne; liberaliseringsprocessen bør ikke være til hinder for, at visse gratis tjenesteydelser, som medlemsstaterne har indført for blinde og svagtseende, fortsat kan leveres;
- (17) brevforsendelser, der vejer 350 g og derover, udgør under 2 % af den mængde brevpost, postvæsenerne befordrer, og under 3 % af deres indtægter; priskriteriet (fem gange grundtaksten) vil gøre det lettere at adskille de tjenester, der er omfattet af eneret, fra den liberaliserede kurer- og ekspres tjeneste;
- (18) den afgørende forskel mellem ekspresforsendelser og forsendelser, der er omfattet af befordringspligt, er den ekstra fordel, som ekspres tjenesten giver (uanset i hvilken form), og som kunderne lægger vægt på, og denne ekstra fordel måles mest

▼B

effektivt ved den overtakst, kunderne er rede til at betale, uden at dette dog må medføre en overskridelse af prisgrænsen på eneretsområdet, som skal overholdes;

- (19) det er rimeligt i en overgangsperiode fortsat at give mulighed for, at adresserede reklameforsendelser og grænseoverskridende post kan være omfattet af eneret inden for de fastsatte pris- og vægtgrænser; som et yderligere skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked for posttjenester bør Europa-Parlamentet og Rådet senest den 1. januar 2000 på grundlag af et forslag fra Kommissionen efter en fornyet gennemgang af sektoren træffe afgørelse om yderligere gradvis og kontrolleret liberalisering af postmarkedet, især med henblik på liberalisering af grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser, samt om fornyet gennemgang af pris- og vægtgrænserne;
- (20) medlemsstaterne kan af hensyn til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed have en legitim interesse i at overdrage opstillingen på offentlige steder af postkasser, der er beregnet til at modtage postforsendelser, til en eller flere enheder, som medlemsstaterne selv udpeger; de kan ud fra samme hensyn selv udpege den eller de enheder, der har ret til at udstede frimærker med angivelse af oprindelseslandet, samt de enheder, der er ansvarlige for postforkyndelse som led i retlige eller administrative procedurer i henhold til deres nationale lovgivning; de kan også angive deres medlemskab af Den Europæiske Union ved at anvende symbolet med de tolv stjerner;
- (21) nye tjenester (i forhold til de traditionelle) og dokumentudveksling er ikke omfattet af befordringspligten, og der er derfor ingen begrundelse for at give de befordringspligtige virksomheder eneret til disse tjenester, det samme gælder for ekspedition af egen post (det forhold, at en fysisk eller juridisk person, som er ophavsmand til forsendelser, selv varetager posttjenesten, eller at indsamlingen eller transporten af disse forsendelser varetages af en tredjemand, der udelukkende handler på vegne af denne person), eftersom dette ikke kan kategoriseres som en tjeneste;
- (22) medlemsstaterne bør på deres område have mulighed for ved passende tilladelsesprocedurer at regulere varetagelsen af de posttjenester, som de befordringspligtige virksomheder ikke har eneret til; de pågældende procedurer skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende, stå i et rimeligt forhold til formålet og være baseret på objektive kriterier;
- (23) medlemsstaterne bør have mulighed for at gøre udstedelsen af tilladelser betinget af befordringspligt eller økonomiske bidrag til en udligningsfond, der har til formål at yde de befordringspligtige virksomheder kompensation for urimelige økonomiske byrder, der måtte være forbundet med denne pligt; medlemsstaterne bør have mulighed for at indsætte krav i tilladelserne om, at de aktiviteter, tilladelsen omfatter, ikke må krænke de eksklusive eller særlige rettigheder, som er tildelt de befordringspligtige virksomheder for de posttjenester, der er omfattet af eneret; i det omfang området for adresserede reklameforsendelser liberaliseres, kan der i kontroløjemed indføres et system til identificering af sådanne forsendelser;
- (24) der bør vedtages de foranstaltninger, som er nødvendige for at harmonisere de tilladelsesprocedurer, medlemsstaterne fastsætter for levering af posttjenester, der ikke er omfattet af eneret, til offentligheden på forretningsmæssige vilkår;
- (25) skulle det blive nødvendigt, vedtages der foranstaltninger for at sikre, at vilkårene for adgang til det offentlige postnet i medlemsstaterne er gennemsigtige og ikke-diskriminerende;

▼B

- (26) for at sikre en forsvarlig forvaltning af befordringspligten og undgå konkurrenceforvridning bør de takster, der gælder for de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende og stå i forhold til omkostningerne;
- (27) vederlaget for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet bør, uden at der berører de minimumsforpligtelser, der fremgår af Verdenspostforeningens bestemmelser, dække omdelingsomkostningerne for den befordringspligtige virksomhed i modtagerlandet; dette vederlag bør også fungere som et incitament til at forbedre eller opretholde kvalitetsniveauet i den grænseoverskridende postbefordring ved fastsættelse af kvalitetsmål; dette berettiger, at der indføres passende ordninger, som sikrer en rimelig dækning af omkostningerne og har specifik tilknytning til tjenestens kvalitet;
- (28) regnskabsmæssig adskillelse af de tjenester, der er omfattet af eneret, og de tjenester, der ikke er omfattet heraf, er nødvendig for at få et tilstrækkeligt klart overblik over de reelle omkostninger ved de forskellige tjenester og for at undgå, at krydssubsidiering fra tjenester, der er omfattet af eneret, til tjenester, der ikke er omfattet heraf, skader konkurrencen inden for sidstnævnte tjenester;
- (29) for at sikre, at principperne i de foregående tre betragtninger overholdes, bør de befordringspligtige virksomheder inden for en rimelig frist indføre omkostningsfordelingssystemer, som kan kontrolleres uafhængigt, og hvor omkostningerne så nøjagtigt som muligt kan henføres til de enkelte tjenester på grundlag af gennemsigtige procedurer; dette kan f.eks. ske ved at gennemføre princippet om fuld omkostningsfordeling; er der reelt fri konkurrence, kan sådanne omkostningsfordelingssystemer være unødvendige;
- (30) der bør tages hensyn til brugerne, som har krav på posttjenester af høj kvalitet; det bør derfor tilstræbes at forbedre og højne kvaliteten af de tjenester, der leveres i hele Fællesskabet; denne kvalitetsforbedring kræver, at medlemsstaterne fastsætter standarder, som de befordringspligtige virksomheder skal opfylde eller overgå for de tjenesteydelser, der er omfattet af befordringspligten;
- (31) den servicekvalitet, brugerne forventer, er et væsentligt aspekt ved den leverede tjenesteydelse; i brugernes interesse bør standarderne for evaluering af denne servicekvalitet og de kvalitetsniveauer, der faktisk nås, offentliggøres; for at kunne vurdere, om kvaliteten bliver mere ensartet på fællesskabsplan, er det nødvendigt, at der findes harmoniserede standarder for posttjenesternes kvalitet og en fælles metodik i målemetoderne;
- (32) medlemsstaterne bør fastsætte nationale kvalitetsstandarder, der er i overensstemmelse med de kvalitetsstandarder, der gælder på fællesskabsplan; kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende postbefordring i Fællesskabet, som kræver fælles medvirken af mindst to befordringspligtige virksomheder fra to forskellige medlemsstater, bør fastsættes på fællesskabsplan;
- (33) der bør regelmæssigt foretages en uafhængig kontrol på et harmoniseret grundlag af overholdelsen af disse standarder, brugerne har krav på at blive underrettet om resultaterne af denne kontrol, og medlemsstaterne bør sikre sig, at der gribes ind, hvis resultaterne viser, at standarderne ikke overholdes;
- (34) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, gælder også for postvirksomheder;

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21. 4. 1993, s. 29.

▼B

- (35) forbedring af kvaliteten af de leverede ydelser kræver, at tvister løses hurtigt og effektivt; som et supplement til de retsmidler, der er hjemlet i den nationale lovgivning eller i fællesskabsretten, bør der etableres en gennemsigtig, enkel og økonomisk overkommelig klageprocedure, der er åben for alle;
- (36) af hensyn til brugerne og til mulighederne for sammenkobling af postnettene må den tekniske standardisering fremmes; teknisk standardisering er en nødvendig forudsætning for bedre interoperabilitet mellem de nationale postnet og for en effektiv befordringspligt på fællesskabsplan;
- (37) ifølge retningslinjerne for europæisk standardisering overlades sådanne specialiserede tekniske standardiseringsopgaver til Den Europæiske Standardiseringsorganisation;
- (38) der bør nedsættes et udvalg til at bistå Kommissionen ved gennemførelsen af dette direktiv, specielt ved den kommende udarbejdelse af foranstaltninger til forbedring af kvaliteten af grænseoverskridende postbefordring i Fællesskabet og den tekniske standardisering;
- (39) for at befordringspligten kan opfyldes hensigtsmæssigt, og for at konkurrencen ikke forvrides i den sektor, der ikke er omfattet af eneret, er det vigtigt at adskille de forvaltningsmæssige funktioner fra de driftsmæssige; ingen postvirksomhed må kunne træffe afgørelse i egen sag; hver medlemsstat må give et eller flere organer — som kan være offentlige myndigheder eller uafhængige organer, der er særligt udpeget til formålet — status af national forvaltningsmyndighed;
- (40) de harmoniserede vilkårs indvirkning på den måde, hvorpå det indre marked for posttjenester fungerer, bør gøres til genstand for en evaluering; Kommissionen skal derfor tre år efter dette direktivs ikrafttræden, og under alle omstændigheder senest den 31. december 2000, aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv, bl.a. med relevante oplysninger om udviklingen i sektoren, specielt i relation til de økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige og teknologiske aspekter, samt om posttjenesternes kvalitet;
- (41) dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens bestemmelser, herunder navnlig konkurrencereglerne og bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser;
- (42) der er intet til hinder for, at medlemsstaterne bibeholder eller indfører foranstaltninger for postsektoren, som er mere liberale end dem, der er fastsat i dette direktiv, eller at de, hvis dette direktiv skulle bortfalde, bibeholder de foranstaltninger, de har truffet for at efterkomme direktivet, i begge tilfælde forudsat foranstaltningerne er forenelige med traktaten;
- (43) dette direktiv bør anvendes indtil den 31. december 2004, med mindre Europa-Parlamentet og Rådet træffer anden beslutning på grundlag af et forslag fra Kommissionen;
- (44) dette direktiv gælder ikke for aktiviteter, der ikke hører under fællesskabsretten, f.eks. dem, der er fastsat i afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union, og under ingen omstændigheder for aktiviteter, der vedrører den offentlige sikkerhed, forsvaret, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske stabilitet, når aktiviteterne vedrører spørgsmål i forbindelse med statens sikkerhed), eller for statens aktiviteter på det strafferetlige område;
- (45) for så vidt angår virksomheder, som ikke er hjemmehørende i Fællesskabet, forhindrer dette direktiv ikke, at der vedtages foranstaltninger i henhold til såvel fællesskabsretten som gældende internationale forpligtelser med det formål at sikre medlemsstaternes statsborgere lige behandling i tredjelande; fællesskabsvirk-

▼B

somheder bør i tredjelande nyde godt af en behandling og en markedsadgang svarende til den behandling og markedsadgang, som bliver de pågældende landes statsborgere til del i Fællesskabet —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

Formål og anvendelsesområde**▼M3***Artikel 1*

Dette direktiv fastsætter fælles bestemmelser vedrørende:

- betingelserne for levering af posttjenester
- opfyldelse af postbefordringspligten inden for Fællesskabet
- finansieringen af befordringspligten på vilkår, der sikrer et permanent udbud af sådanne tjenester
- principperne for takstfastsættelse og gennemsigtighed i regnskaberne for de tjenester, der er omfattet af befordringspligt
- fastsættelse af kvalitetsstandarder for opfyldelse af befordringspligten og indførelse af et system til sikring af, at disse standarder overholdes
- harmonisering af de tekniske standarder
- oprettelse af uafhængige nationale forvaltningsmyndigheder.

▼B*Artikel 2*

I dette direktiv forstås ved:

▼M3

- 1) Posttjenester: tjenester, der består i indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser.
- 1a) Postbefordrende virksomhed: virksomhed, der leverer en eller flere posttjenester.

▼B

- 2) **►M3** *Postnett*: ◀ hele organisationen og alle de ressourcer, som den eller de befordringspligtige virksomheder benytter sig af med henblik på navnlig:
 - indsamling af postforsendelser, som er omfattet af befordringspligten, fra indleveringssteder på hele det geografiske område
 - transport og håndtering af disse forsendelser fra postnettets indleveringssted til omdelingscentret
 - omdeling til de adresser, der er angivet på forsendelserne.

▼M3

- 3) Indleveringssteder: fysiske faciliteter, herunder postkasser på offentlige steder eller i den eller de befordringspligtige virksomheders lokaler, hvor afsenderne kan indlevere postforsendelser til postnettet.
- 4) Indsamling: den postbefordrende virksomheds indsamling af postforsendelser.

▼ B

- 5) *Omdeling*: hele forløbet fra sorteringen i omdelingscentret til omdelingen af postforsendelserne til modtagerne.

▼ M3

- 6) *Postforsendelse*: adresseret forsendelse i den endelige form, hvori den skal befordres af en postbefordrende virksomhed. Ud over brevforsendelser omfatter sådanne forsendelser bl.a. bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter samt postpakker indeholdende varer med eller uden kommerciel værdi.

▼ B

- 7) *Brevforsendelse*: meddelelse i skriftlig form på et hvilket som helst fysisk medium, der skal befordres og omdeles til den adresse, afsenderen har angivet på selve forsendelsen eller på dens emballage. Bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter betragtes ikke som brevforsendelser.

▼ M3**▼ B**

- 9) *Rekommanderet forsendelse*: postforsendelse, der mod et fast beløb garanteres mod bortkomst, tyveri eller beskadigelse, og ved hvilken afsenderen efter omstændighederne på anmodning får et bevis for indleveringen af postforsendelsen og/eller dens udlevering til modtageren.
- 10) *Forsendelse med angiven værdi*: postforsendelse, der forsikres for den af afsenderen angivne værdi i tilfælde af bortkomst, tyveri eller beskadigelse.
- 11) *Grænseoverskridende post*: postforsendelser til eller fra en anden medlemsstat eller til eller fra et tredjeland.

▼ M3

- 13) *Befordringspligtig virksomhed*: den offentlige eller private postbefordrende virksomhed, som helt eller delvist opfylder befordringspligten i en medlemsstat, og hvis navn er meddelt Kommissionen, jf. artikel 4.
- 14) *Tilladelse*: en tilladelse, der fastlægger de rettigheder og forpligtelser, der er specifikke for postsektoren, og som giver virksomhederne mulighed for at udbyde posttjenester og i givet fald etablere og/eller drive net til udbud af sådanne tjenester, i form af en generel tilladelse eller en individuel tilladelse som defineret i det følgende:
- »generel tilladelse«: en tilladelse, der — uanset om den indebærer registrerings- eller meddelelsesprocedurer — på grundlag af en gruppertiladelse eller generel lovgivning fritager en postbefordrende virksomhed for at indhente udtrykkelig tilladelse fra den nationale forvaltningsmyndighed, inden den udøver de rettigheder, tilladelsen giver
- »individuel tilladelse«: en tilladelse, der udstedes af en national forvaltningsmyndighed, og som giver en postbefordrende virksomhed specifikke rettigheder, eller som underkaster dens aktiviteter bestemte vilkår, der eventuelt supplerer den generelle tilladelse, for så vidt virksomheden først må udøve de pågældende rettigheder efter godkendelse fra den nationale forvaltningsmyndighed.

▼ B

- 15) *Terminalafgifter*: vederlag til de befordringspligtige virksomheder for omdeling af indgående grænseoverskridende post fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland.
- 16) *Afsender*: den fysiske eller juridiske person, der er ophavsmand til en postforsendelse.

▼ M3

- 17) Bruger: enhver fysisk eller juridisk person, der som afsender eller modtager benytter en posttjenesteydelse.

▼ B

- 18) *National forvaltningsmyndighed*: det eller de organ(er) i hver medlemsstat, som af medlemsstaten bl.a. har fået pålagt de forvaltningsmæssige funktioner, der følger af dette direktiv.

▼ M3

- 19) Væsentlige krav: ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, som kan foranledige en medlemsstat til at stille betingelser for levering af posttjenester. Sådanne hensyn er brevhemmigheden, postnettets sikkerhed i forbindelse med transport af farligt gods, overholdelse af arbejds- og ansættelsesvilkår, sociale sikringsordninger, der er fastsat ved lov eller administrative bestemmelser, og/eller kollektive aftaler indgået mellem de nationale arbejdsmarkedsparter i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning samt i begrundede tilfælde databeskyttelse, miljøbeskyttelse og hensynet til by- og regionalplanlægning. Databeskyttelse kan omfatte beskyttelse af personoplysninger, fortrolighed af informationer, der videresendes eller lagres, samt beskyttelse af privatlivets fred.
- 20) Styktaksttjenester: posttjenester, hvis takst er fastsat i den eller de befordringspligtige virksomheders almindelige forretningsbetingelser og gælder for enkelte postforsendelser.

▼ B

KAPITEL 2

Befordringspligt

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sikrer overalt på deres område, at brugerne til enhver tid har adgang til et udbud af posttjenester af nærmere fastlagt kvalitet til priser, der er overkommelige for alle brugere.
2. Med henblik herpå sørger medlemsstaterne for, at antallet og placeringen af indsamlings- og indleveringssteder er i overensstemmelse med brugernes behov.

▼ M3

3. Medlemsstaterne sørger for, at de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, leveres på alle hverdage og mindst fem dage om ugen, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder eller geografiske forhold, og dette omfatter mindst:

- én indsamling
- én omdeling til alle fysiske og juridiske personers bopæl eller undtagelsesvis, på betingelser, som den nationale forvaltningsmyndighed fastsætter, én omdeling til hertil indrettede anlæg.

▼ B

Enhver fravigelse eller undtagelse, som en national forvaltningsmyndighed accepterer på grundlag af dette stykke, skal meddeles Kommissionen og alle nationale forvaltningsmyndigheder.

4. Hver medlemsstat vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for, at befordringspligten omfatter mindst følgende ydelser:
 - indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser på op til 2 kg
 - indsamling, sortering, transport og omdeling af postpakker på op til 10 kg

▼B

— postbefordring af rekommanderede forsendelser og forsendelser med angiven værdi.

▼M3

5. Den nationale forvaltningsmyndighed kan forhøje vægtgrænsen for medtagelse af postpakker under befordringspligten til højst 20 kg og fastsætte særlige bestemmelser for dør til dør-omdeling af sådanne postpakker.

Medlemsstaterne skal, uanset hvilken vægtgrænse de har fastsat for medtagelse af postpakker under befordringspligten, sikre, at postpakker på op til 20 kg fra andre medlemsstater omdeles inden for deres område.

6. Minimums- og maksimumsformaterne for de omhandlede postfor­sendelser er de formater, der er fastsat i de relevante bestemmelser, som er vedtaget af Verdenspostforeningen.

▼B

7. Befordringspligten som beskrevet i denne artikel omfatter både indenlandsk og grænseoverskridende postbefordring.

▼M3*Artikel 4*

1. Hver medlemsstat sørger for, at befordringspligten garanteres, og meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger den træffer med henblik herpå. Det udvalg, der er nævnt i artikel 21, underrettes om medlemsstaternes foranstaltninger for at sikre, at befordringspligten opfyldes.

2. Medlemsstaterne kan udpege én eller flere virksomheder til at opfylde befordringspligten, så det sikres, at befordringstjenesten ydes på hele det nationale område. Medlemsstaterne kan udpege forskellige virksomheder til at varetage forskellige elementer af befordringspligten og/eller til at dække forskellige dele af deres område. Når de gør det, fastlægger de under overholdelse af fællesskabsretten, hvilke forpligtelser og rettigheder disse virksomheder skal have, og offentliggør disse forpligtelser og rettigheder. Medlemsstaterne træffer navnlig foranstaltninger for at sikre, at vilkårene for tildeling af befordringspligt­op­gaven bygger på principperne om gennemsigtighed, ikke-forskelsbehandling og proportionalitet, hvorved kontinuiteten i posttjenester, der er omfattet af befordringspligten, sikres, ved at der tages hensyn til den vigtige rolle, disse tjenester spiller for den sociale og territoriale sammenhængskraft.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den eller de udpegede befordringspligtige virksomheders navn. Udpegelsen af en befordrings­pligtig virksomhed er betinget af en periodisk revision og en kontrol af, at betingelserne og principperne i denne artikel er overholdt. Medlemsstaterne skal dog sikre, at varigheden af denne udpegelse er tilstrækkelig til, at investeringerne kan give et afkast.

▼B*Artikel 5*

1. Hver medlemsstat sikrer, at følgende krav opfyldes i forbindelse med varetagelsen af befordringspligten:

- der skal tilbydes en tjeneste, som garanterer, at de væsentlige krav overholdes
- der skal tilbydes brugerne de samme ydelser, når vilkårene er sammenlignelige
- tjenesten skal ydes uden nogen form for forskelsbehandling baseret på f.eks. politiske, religiøse eller ideologiske grunde
- tjenesten må ikke afbrydes eller indstilles, medmindre der er tale om force majeure

▼B

— tjenesten skal tilpasses de tekniske, økonomiske og sociale omstændigheder samt brugernes behov.

▼M3

2. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger ud fra hensynet til offentlighedens interesse som anerkendt i traktaten, særlig artikel 30 og 46, som vedrører den offentlige sædelighed, den offentlige sikkerhed, herunder strafferetlige undersøgelser, samt den offentlige orden.

Artikel 6

Medlemsstaterne sikrer, at brugerne og de postbefordrende virksomheder jævnligt får tilstrækkeligt detaljerede og ajourførte oplysninger af den eller de befordringspligtige virksomheder om udbuddet af de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, navnlig hvad angår de generelle vilkår for adgang til tjenesterne samt priser og kvalitetsniveau. Disse oplysninger offentliggøres på passende måde.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvordan oplysningspligten, jf. stk. 1, vil blive opfyldt.

▼B

KAPITEL 3

▼M3**Finansiering af befordringspligten***Artikel 7*

1. Medlemsstaterne undlader at udstede eller opretholde ene- eller særrettigheder for etablering og udførelsen af posttjenesterne. Medlemsstaterne kan finansiere varetagelsen af tjenester, der er omfattet af befordringspligten, med et eller flere af de midler, der er anført i stk. 2, 3 og 4, eller med andre midler, der er i overensstemmelse med traktaten.

2. Medlemsstaterne kan sørge for, at befordringspligten opfyldes ved at købe de pågældende tjenester efter de gældende regler for offentlige indkøb, herunder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester⁽¹⁾, konkurrencepræget dialog eller udbud med forhandling med eller uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.

3. Hvis en medlemsstat fastslår, at befordringspligten som omhandlet i dette direktiv medfører en nettoomkostning, der, beregnet under hensyn til bilag I, udgør en urimelig økonomisk byrde for den eller de befordringspligtige virksomheder, kan den indføre:

a) en mekanisme, hvorefter den eller de pågældende virksomheder kompenseres med offentlige midler, eller

b) en mekanisme, hvorefter nettoomkostningerne ved befordringspligten fordeles mellem postbefordrende virksomheder og/eller brugere.

4. Når nettoomkostningerne fordeles som anført i stk. 3, litra b), kan medlemsstaterne oprette en udligningsfond, hvis midler kan skaffes ved bidrag fra postvirksomhederne og/eller brugerne, og som med dette formål administreres af et organ, der er uafhængigt af den eller de begunstigede. Medlemsstaterne kan gøre udstedelsen af tilladelser til postvirksomheder i medfør af artikel 9, stk. 2, betinget af, at virksomheden påtager sig enten pligt til at bidrage økonomisk til denne fond eller befordringspligt. Den eller de befordringspligtige virksomheders befordringspligt, jf. artikel 3, kan finansieres på denne måde.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1. Senest ændret ved Rådets direktiv 2006/97/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 107).

▼ M3

5. Når der oprettes en udligningsfond, og når størrelsen af de økonomiske bidrag fastsættes, jf. stk. 3 og 4, sikrer medlemsstaterne, at det sker i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed, ikke-forskelsbehandling og proportionalitet. Afgørelser i henhold til stk. 3 og 4 skal bygge på saglige og kontrollerbare kriterier og offentliggøres.

▼ B*Artikel 8*

Artikel 7 berører ikke medlemsstaternes ret til at foranstalte opstilling af postkasser på offentlige steder, udstedelse af frimærker og postforkyndelse som led i retlige eller administrative procedurer i henhold til deres nationale lovgivning.

KAPITEL 4

▼ M3**Vilkår for levering af posttjenester og adgang til postnettet***Artikel 9*

1. For tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten, kan medlemsstaterne indføre generelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes.

2. For tjenester, der hører under befordringspligten, kan medlemsstaterne indføre tilladelsesprocedurer, herunder individuelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes, og sikre de tjenester, der er omfattet af befordringspligten.

Udstedelsen af tilladelser kan:

- gøres betinget af en befordringspligt
- om nødvendigt og i berettiget omfang omfatte krav til de pågældende tjenesters kvalitet, tilgængelighed og udførelse
- i givet fald gøres betinget af en pligt til at bidrage økonomisk til de udligningsmekanismer, der er omhandlet i artikel 7, såfremt opfyldelsen af befordringspligten medfører nettoomkostninger, som bliver en urimelig byrde for den eller de i henhold til artikel 4 udpegede befordringspligtige virksomheder
- i givet fald gøres betinget af en pligt til at bidrage økonomisk til den nationale forvaltningsmyndigheds driftsomkostninger, jf. artikel 22
- i givet fald gøres betinget af eller kræve, at de arbejdsvilkår, som er fastsat i den nationale lovgivning, overholdes.

De forpligtelser og krav, der er omhandlet i første led samt i artikel 3, gælder kun for udpegede befordringspligtige virksomheder.

Medmindre der er tale om udpegede befordringspligtige virksomheder, jf. artikel 4, må tilladelserne ikke

- begrænses, hvad angår antallet
- for samme elementer af befordringspligten eller dele af det nationale område pålægge en befordringspligt og samtidig kræve et økonomisk bidrag til en udligningsmekanisme
- gentage vilkår, der gælder for virksomheder i henhold til andre nationale forskrifter, der ikke er sektorspecifikke
- kræve andre tekniske eller driftsmæssige vilkår opfyldt end dem, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i henhold til dette direktiv.

3. De procedurer, forpligtelser og krav, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal være gennemsigtige, tilgængelige, ikke-diskriminerende, stå i et

▼M3

rimeligt forhold til deres formål, være præcise og utvetydige, offentliggøres på forhånd og bygge på objektive kriterier. Medlemsstaterne sikrer, at begrundelserne for helt eller delvist at afvise en ansøgning om tilladelse eller trække en sådan ansøgning tilbage meddeles ansøgeren, og de fastsætter en klageprocedure.

▼B*Artikel 10***▼M3**

1. Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og på grundlag af traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95, fastsætter de nødvendige foranstaltninger til harmonisering af de i artikel 9 omhandlede procedurer for levering af posttjenester til offentligheden på forretningsmæssige vilkår.

▼B

2. De i stk. 1 nævnte harmoniseringsforanstaltninger vedrører navnlig de kriterier, postvirksomheden skal opfylde, de procedurer, den skal følge, fremgangsmåden ved offentliggørelsen af disse kriterier og procedurer samt klageprocedurerne.

▼M3*Artikel 11*

Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og på grundlag af traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95, fastsætter de nødvendige foranstaltninger til harmonisering af de vilkår, der skal sikre brugerne og den eller de postbefordrende virksomheder adgang til postnettet på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

Artikel 11a

Når det er nødvendigt for at beskytte brugernes interesser og/eller fremme effektiv konkurrence, og når de nationale forhold og den nationale lovgivning tilsiger det, sørger medlemsstaterne for, at der er gennemsigtige og ikke-diskriminerende muligheder for at få adgang til dele af den postale infrastruktur eller posttjenesterne, som henhører under befordringspligten som f.eks. postnummersystem, adressedatabase, postboks, postkasser, oplysninger om adresseændring, eftersendelse og returnering. Denne bestemmelse indskrænker ikke medlemsstaternes ret til at træffe foranstaltninger for at sikre adgangen til postnettet på gennemsigtige, proportionelle og ikke-diskriminerende vilkår.

▼B

KAPITEL 5

Principper for takstfastsættelse og gennemsigtighed i regnskaberne**▼M3***Artikel 12*

Medlemsstaterne sikrer, at taksterne for alle tjenester, der er omfattet af befordringspligten, fastsættes under overholdelse af følgende principper:

- priserne skal være overkommelige og gøre tjenesterne tilgængelige for samtlige brugere uanset deres geografiske placering og under hensyn til nationale forhold. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre gratis postbefordring til brug for blinde og svagtseende
- priserne skal være omkostningsægte og tilskynde til en effektiv opfyldelse af befordringspligten. Når det er nødvendigt af hensyn til varetagelsen af samfundets interesser, kan medlemsstaterne træffe afgørelse om, at der på hele deres område og/eller for grænseover-

▼ M3

- skridende tjenester skal anvendes enhedstakster for tjenester, der udbydes til styktakst, og for andre forsendelser
- anvendelsen af en ensartet takst udelukker ikke den eller de beforderingspligtige virksomheder fra at indgå individuelle takstafalter med brugerne
 - taksterne skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende
 - hvis beforderingspligtige virksomheder anvender særlige takster, f. eks. for tjenester for erhvervslivet, afsendere af masseforsendelser eller for virksomheder, der indsamler post fra forskellige brugere, skal de anvende principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både med hensyn til takster og de dertil knyttede betingelser. Taksterne skal sammen med de dertil knyttede betingelser gælde ens over for forskellige tredjeparter og i forholdet mellem tredjeparter og de beforderingspligtige virksomheders ligestillede tjenesteelementer. Sådanne takster skal også gælde for brugere, navnlig individuelle brugere og små og mellemstore virksomheder, der sender post på lignende betingelser.

▼ B*Artikel 13*

1. For at sikre opfyldelsen af beforderingspligten ved grænseoverskridende post tilskynder medlemsstaterne deres beforderingspligtige virksomheder til at sørge for, at følgende principper overholdes i deres aftaler om terminalafgifter for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet:
 - terminalafgifterne fastsættes i forhold til omkostningerne ved håndtering og omdeling af den indgående grænseoverskridende post
 - vederlaget fastlægges i forhold til kvaliteten af de leverede tjenesteydelser
 - terminalafgifterne skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende.
2. Gennemførelsen af disse principper kan ledsages af overgangsbestemmelser, så der ikke skabes unødvendige markedsforstyrrelser eller negative følger for de økonomiske aktører, forudsat, at der er enighed herom mellem den afsendende og den modtagende postvirksomhed; sådanne bestemmelser skal dog begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at opfylde målsætningerne.

*Artikel 14***▼ M3**

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de beforderingspligtige virksomheders regnskaber føres i overensstemmelse med denne artikel.
2. Den eller de beforderingspligtige virksomheder udarbejder i deres interne regnskabssystemer adskilte opgørelser, der gør det muligt at sondre klart mellem på den ene side tjenester og produkter, der er omfattet af beforderingspligten, og på den anden side tjenester og produkter, som ikke er det. Denne regnskabsmæssige adskillelse anvendes, når medlemsstaterne beregner nettoomkostningerne ved at opfylde beforderingspligten. Sådanne interne regnskabssystemer baseres på anvendelse af ensartede og objektivt begrundede principper for produktøkonomiopgørelser.
3. De i stk. 2 nævnte regnskabssystemer skal fordele omkostningerne på følgende måde, jf. dog stk. 4:
 - a) når det er muligt, henføres omkostninger direkte til en særlig tjeneste eller et særligt produkt

▼ M3

- b) fællesomkostninger, dvs. omkostninger, som ikke kan henføres direkte til en særlig tjeneste eller et særligt produkt, fordeles således:
- i) fællesomkostningerne fordeles så vidt muligt på grundlag af en direkte analyse af omkostningernes oprindelse
 - ii) er det ikke muligt at foretage en direkte analyse, henføres fællesomkostningerne på grundlag af en indirekte sammenkædning med en anden omkostningskategori eller gruppe af omkostningskategorier, for hvilken der kan foretages en direkte henføring eller kontering; en sådan indirekte sammenkædning skal bygge på sammenlignelige omkostningsstrukturer
 - iii) kan der hverken findes en direkte eller indirekte metode til omkostningsfordeling, skal omkostningskategorierne fordeles på grundlag af en generel fordelingsnøgle, som beregnes ved at anvende forholdet mellem alle direkte eller indirekte henførte eller fordelte omkostninger vedrørende hver enkelt tjeneste, der er omfattet af befordringspligten, på den ene side, og de andre tjenester på den anden side
 - iv) fællesomkostninger, der er nødvendige for at levere både tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten, fordeles på passende måde; der skal anvendes samme omkostningsfaktorer på henholdsvis tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten.

▼ B

4. Andre omkostningsfordelingssystemer må kun anvendes, hvis de er forenelige med stk. 2 og er godkendt af de nationale forvaltningsmyndigheder. Kommissionen underrettes, før de tages i anvendelse.
5. De nationale forvaltningsmyndigheder sikrer, at et kompetent organ, som er uafhængigt af den befordringspligtige virksomhed, kontrollerer, at regnskaberne er forenelige med et af de omkostningsfordelingssystemer, der er nævnt i stk. 3 og 4. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der regelmæssigt offentliggøres en erklæring om, at systemerne er overholdt.
6. Den nationale forvaltningsmyndighed stiller detaljerede oplysninger om de omkostningsfordelingssystemer, som den befordringspligtige virksomhed anvender, til rådighed og sender på anmodning disse oplysninger til Kommissionen.
7. Efter anmodning stilles detaljerede regnskabsoplysninger i henhold til disse systemer fortroligt til rådighed for den nationale forvaltningsmyndighed og Kommissionen.

▼ M3

8. Hvis en medlemsstat ikke har anvendt en finansieringsmekanisme til varetagelsen af de tjenester, der er omfattet af befordringspligt, jf. artikel 7, og hvis den nationale forvaltningsmyndighed har sikret sig, at ingen af de udpegede befordringspligtige virksomheder i den pågældende medlemsstat modtager åbent eller skjult statstilskud, og at konkurrencen på markedet fungerer effektivt, kan den nationale forvaltningsmyndighed beslutte at undlade at anvende kravene i denne artikel.
9. Denne artikel finder dog anvendelse på befordringspligtige virksomheder, der er udpeget inden den endelige dato for fuld markedsåbning, så længe der ikke er udpeget andre befordringspligtige virksomheder. Den nationale forvaltningsmyndighed underretter Kommissionen, før den træffer afgørelse herom.
10. Medlemsstaterne kan kræve, at postbefordrende virksomheder, der skal bidrage til en udligningsfond, indfører en passende regnskabsmæssig adskillelse for at sikre, at fonden kan fungere.

▼B*Artikel 15*

Alle befordringspligtige virksomheder udarbejder finansielle regnskaber, sender dem til revision hos en uafhængig revisor og offentliggør dem i overensstemmelse med den for erhvervsvirksomheder gældende relevante fællesskabsret og nationale lovgivning.

KAPITEL 6

Posttjenesternes kvalitet*Artikel 16*

Medlemsstaterne sikrer, at der fastsættes og offentliggøres kvalitetsstandarder for opfyldelsen af befordringspligten med henblik på at sikre en posttjeneste af høj kvalitet.

Kvalitetsstandarderne omhandler navnlig den tid, der medgår til postbefordringen, samt denne befordrings regelmæssighed og pålidelighed.

Disse standarder fastsættes af:

— medlemsstaterne, for så vidt angår den indenlandske postbefordring

▼M3

— Europa-Parlamentet og Rådet, for så vidt angår grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet (jf. bilag II). Senere tilpasning af disse standarder til den tekniske udvikling eller til markedsudvikling foretages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 2.

Der bør mindst én gang om året foretages en uafhængig kvalitetskontrol, og denne kontrol bør udføres af organer, der er uafhængige af de befordringspligtige virksomheder, og på standardiserede vilkår, der fastsættes efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 2; resultaterne af kontrollen offentliggøres mindst én gang om året.

▼B*Artikel 17*

Medlemsstaterne fastsætter kvalitetsstandarder for den indenlandske postbefordring og sikrer, at disse standarder er forenelige med de standarder, der fastsættes for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet.

Medlemsstaterne meddeler deres kvalitetsstandarder for den indenlandske postbefordring til Kommissionen, som offentliggør dem på samme måde, som den offentliggør standarderne for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet, jf. artikel 18.

De nationale forvaltningsmyndigheder sikrer, at der gennemføres en uafhængig kvalitetskontrol i overensstemmelse med artikel 16, fjerde stykke, at resultaterne begrundes, og at der om nødvendigt gribes ind.

*Artikel 18***▼M3**

1. Kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet er fastsat i bilag II i overensstemmelse med artikel 16.

2. De nationale forvaltningsmyndigheder kan dispensere fra kvalitetsstandarderne i bilag II, hvis usædvanlige forhold med hensyn til infrastruktur og geografi gør det nødvendigt. Når nationale forvaltningsmyndigheder dispenserer på denne måde, underretter de omgående Kommissionen herom. Kommissionen forelægger en gang om året de medde-

▼M3

lelser, den har modtaget de foregående 12 måneder, for det udvalg, der er nævnt i artikel 21, til underretning.

▼B

3. Kommissionen offentliggør alle tilpasninger af kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og sørger for regelmæssig kontrol og offentliggørelse af resultaterne som dokumentation for, at standarderne er overholdt, og at der er sket en udvikling. De nationale forvaltningsmyndigheder sikrer, at der om nødvendigt gribes ind.

▼M3*Artikel 19*

1. Medlemsstaterne sikrer, at postbefordrende virksomheder stiller gennemsigtige, enkle og økonomisk overkommelige procedurer til rådighed for behandling af klager fra brugere af posttjenesterne, særlig i tilfælde af bortkomst, tyveri, beskadigelse eller manglende overholdelse af kvalitetsstandarderne for tjenesten (herunder procedurer for placering af ansvaret, hvor to eller flere virksomheder er involveret), uden at dette berører de relevante internationale og nationale bestemmelser om erstatning.

Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til at sikre, at tvister kan afgøres retfærdigt og inden for en rimelig tid ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede procedurer, idet der, når det er berettiget, gøres brug af en refusions- og/eller erstatningsordning.

Medlemsstaterne tilskynder derudover til etablering af uafhængige ordninger for udenretlig bilæggelse af tvister mellem postbefordrende virksomheder og brugerne.

2. Uden at det berører de øvrige klagemuligheder eller retsmidler efter national lovgivning og fællesskabsretten, sikrer medlemsstaterne, at brugerne enten hver for sig eller, når det er tilladt efter national ret, sammen med organisationer, der repræsenterer bruger- og/eller forbrugerinteresser, kan forelægge den kompetente nationale myndighed sager, hvor der ikke er fundet en tilfredsstillende løsning på brugerklager til virksomheder, der varetager posttjenester, som er omfattet af befordringspligt.

I overensstemmelse med artikel 16 sikrer medlemsstaterne, at de befordringspligtige virksomheder og i givet fald virksomheder, der varetager tjenester inden for det befordringspligtige område, sammen med den årlige beretning om kvalitetskontrollen offentliggør oplysninger om, hvor mange klager der har været, og hvordan de er blevet behandlet.

▼B

KAPITEL 7

Harmonisering af tekniske standarder*Artikel 20*

Harmoniseringen af tekniske standarder videreføres under særlig hensyntagen til brugernes interesser.

Fastsættelsen af de tekniske standarder, der skal anvendes i postsektoren, overlades til Den Europæiske Standardiseringsorganisation på grundlag af mandater i overensstemmelse med principperne i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT L 32 af 10. 2. 1996, s. 31).

▼B

Dette arbejde udføres under hensyntagen til de harmoniseringsforanstaltninger, der er vedtaget på internationalt plan, specielt de foranstaltninger, der er besluttet inden for Verdenspostforeningen.

De standarder, der skal anvendes, offentliggøres en gang om året i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Medlemsstaterne sikrer, at de befordringspligtige virksomheder henviser til de standarder, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, når brugernes interesser kræver det, og navnlig når de giver de i artikel 6 omhandlede oplysninger.

Det i artikel 21 omhandlede udvalg skal orienteres om forløbet af det arbejde, der udføres af Den Europæiske Standardiseringsorganisation, og om de fremskridt, denne organisation gør på området.

KAPITEL 8

Udvalget**▼M3***Artikel 21*

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼B

KAPITEL 9

Den nationale forvaltningsmyndighed**▼M3***Artikel 22*

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne. Medlemsstater, der bevarer ejerskab til eller kontrol over postbefordrende virksomheder, sikrer, at myndighedsopgaverne på effektiv måde er strukturelt adskilt fra de aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke nationale forvaltningsmyndigheder de har udpeget til at varetage de opgaver, der følger af dette direktiv. De offentliggør, hvilke opgaver der udføres af de nationale forvaltningsmyndigheder, på en let tilgængelig måde, navnlig hvor disse opgaver er fordelt på flere organer. I givet fald sørger medlemsstaterne for, at disse myndigheder konsulterer og samarbejder med de nationale myndigheder inden for konkurrence- og forbrugerbeskyttelsesområdet om anliggender af fælles interesse.

2. De nationale forvaltningsmyndigheders særlige opgave er at sikre, at forpligtelserne i dette direktiv efterleves, navnlig ved at tilrettelægge overvågnings- og reguleringsprocedurer til sikring af, at befordringspligtjenesterne udføres. De kan også få til opgave at sikre, at konkurrencereglerne overholdes i postsektoren.

De nationale forvaltningsmyndigheder arbejder tæt sammen og bistår hinanden for at lette anvendelsen af dette direktiv i de relevante eksisterende organer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller postbefordrende virksomhed, som berøres af en afgørelse fra en national forvaltningsmyndighed, kan påklage afgørelsen til en klageinstans, der er uafhængig af de involverede parter. Klagesagen har ikke opsættende virkning for

▼M3

den nationale forvaltningsmyndigheds afgørelse, medmindre klageinstansen træffer anden afgørelse herom.

KAPITEL 9a

Oplysningspligt*Artikel 22a*

1. Medlemsstaterne sikrer, at postbefordrende virksomheder tilvejebringer alle oplysninger, særlig til de nationale forvaltningsmyndigheder, herunder økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af beforderingspligtjenester, med henblik på følgende formål:

a) for at de nationale forvaltningsmyndigheder kan sikre overholdelsen af dette direktiv og afgørelser truffet i medfør heraf

b) til klart afgrænsede statistiske formål.

2. De postbefordrende virksomheder tilvejebringer oplysningerne, så snart de anmodes herom og om nødvendigt fortroligt, inden for de frister og med den detaljeringsgrad, som den nationale forvaltningsmyndighed forlanger. Den nationale forvaltningsmyndighed udbeder sig ikke flere oplysninger end rimeligt i forhold til den opgave, den skal løse. Den nationale forvaltningsmyndighed begrundes sin anmodning om oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale forvaltningsmyndigheder efter anmodning tilstiller Kommissionen passende og relevante oplysninger, som er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv.

4. Betragter en national forvaltningsmyndighed oplysningerne som fortrolige i henhold til fællesskabsregler og nationale regler om forretningshemmelighed, bevarer Kommissionen og de berørte nationale forvaltningsmyndigheder denne fortrolighed.

▼B

KAPITEL 10

Afsluttende bestemmelser**▼M3***Artikel 23*

Kommissionen forelægger første gang senest den 31. december 2013 og derefter hvert fjerde år Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan direktivet er blevet anvendt, bl.a. med relevante oplysninger om udviklingen i sektoren, herunder særlig den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling, udviklingen i beskæftigelsesmønstret og posttjenesternes kvalitet. Sammen med beretningen forelægges eventuelt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 23a

Kommissionen yder medlemsstaterne bistand i forbindelse med de forskellige aspekter af gennemførelsen af dette direktiv, herunder med retningslinjer for beregning af eventuelle nettoomkostninger ved beforderingspligten.

▼B

Artikel 28

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼ **M3***BILAG I***Retningslinjer for beregning af eventuelle nettoomkostninger ved beforderingspligten***Del A: Definition af beforderingspligten*

Ved beforderingspligt som omhandlet i artikel 3 forstås den pligt, som en medlemsstat pålægger en postbefordrende virksomhed til at varetage posttjenester overalt inden for et givet geografisk område herunder — om nødvendigt — til at udbyde tjenesten til den samme pris inden for hele det pågældende område eller at tilbyde visse gratis tjenester til blinde og svagtseende.

Beforderingspligten kan blandt andet omfatte:

- omdeling flere dage end fastsat i dette direktiv
- adgang til indleveringssteder med henblik på at opfylde beforderingspligten
- sikring af, at beforderingsstaksterne er overkommelige
- ensartede takster
- visse gratis tjenester til blinde og svagtseende.

Del B: Beregning af nettoomkostningerne

De nationale forvaltningsmyndigheder tager alle midler under overvejelse med henblik på at give de postbefordrende virksomheder (udpegede eller ikke-udpegede) det fornødne incitament til at udbyde beforderingspligtigheder på en omkostningseffektiv måde.

Nettoomkostninger i forbindelse med beforderingspligten er alle omkostninger, der er knyttet til og nødvendige for at opfylde beforderingspligten. Nettoomkostningerne ved at opfylde beforderingspligten bør således beregnes som forskellen mellem nettoomkostningerne for en udpeget beforderingspligtig virksomhed ved drift med og uden denne beforderingspligt.

Ved beregningen skal der tages hensyn til alle andre relevante elementer, herunder immaterielle og markedsmæssige fordele, som en postbefordrende virksomhed får ved at være udpeget til at varetage den tjeneste, der er omfattet af beforderingspligten, retten til en rimelig fortjeneste og incitament til omkostningseffektivitet.

Der skal lægges vægt på, at de omkostninger, som den udpegede beforderingspligtige virksomhed ville have valgt at undgå, hvis den ikke havde været underlagt beforderingspligten, fastlægges så korrekt som muligt. Der tages ved beregningen af nettoomkostningerne højde for de fordele, herunder immaterielle fordele, der kommer den beforderingspligtige virksomhed til gode.

Beregningen baseres på de omkostninger, der kan henføres til:

- i) elementer af de pågældende tjenester, som kun kan udbydes med tab eller på omkostningsbetingelser, der falder uden for almindelige forretningsmæssige standarder. Denne kategori kan også omfatte de tjenester, der er defineret i del A
- ii) bestemte brugere eller grupper af brugere, som under hensyntagen til omkostninger og indtægter ved bestemte tjenesteudbud samt eventuelle af medlemsstaten fastsatte takster, kun kan betjenes med tab eller på omkostningsbetingelser, der falder uden for almindelige forretningsmæssige standarder.

Dette omfatter f.eks. brugere eller grupper af brugere, som ikke ville blive betjent af en kommercielt orienteret virksomhed uden beforderingspligt.

Nettoomkostningerne ved bestemte aspekter af beforderingspligten beregnes særskilt for at undgå at medregne eventuelle direkte eller indirekte fordele og omkostninger to gange. Beforderingspligtens samlede nettoomkostninger beregnes for alle udpegede beforderingspligtige virksomheders vedkommende som summen af nettoomkostningerne ved beforderingspligtens enkelte komponenter iberegnet eventuelle immaterielle fordele. Den nationale forvaltningsmyndighed kontrollerer, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet. Den eller de beforderingspligtige virksomheder samarbejder med den nationale forvaltningsmyndighed, så den kan kontrollere, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet.

Del C: Godtgørelse af eventuelle nettoomkostninger ved beforderingspligten

Ifølge reglerne om godtgørelse eller finansiering af eventuelle nettoomkostninger ved beforderingspligten kan de beforderingspligtige virksomheder have krav på godtgørelse for de tjenester, de udbyder på ikke-forretningsmæssige vilkår. Da

▼M3

en sådan kompensation indebærer pengeoverførsler, sikrer medlemsstaterne, at disse sker på en gennemsigtig, objektiv, ikke-diskriminerende måde, der er afpasset efter forholdene. Det betyder, at overførslerne så vidt muligt skal forårsage mindst mulig forvridning af konkurrence og brugerefterspørgsel.

I henhold til artikel 7, stk. 4, skal en fondsbaseret udligningsmekanisme anvende et gennemsigtigt og neutralt middel til opkrævning af bidrag, hvorved dobbelt opkrævning af bidrag på både virksomhedernes in- og output undgås.

Den uafhængige instans, der forvalter fonden, skal sørge for opkrævning af bidrag fra de virksomheder, som vurderes at skulle bidrage til dækningen af befordringspligtens nettoomkostninger i den pågældende medlemsstat, og overvåge overførslen af udbetalinger til virksomheder, der har krav på at modtage betalinger fra fonden.

▼B**►M3 BILAG II ◀****Kvalitetsstandarder for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet**

Kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet fastsættes i forhold til den gennemsnitlige forsendelsestid i den hurtigste standardkategori, beregnet fra indlevering til aflevering (*) efter formlen $D + n$, hvor D er indleveringsdatoen (**) og n antallet af hverdage, der forløber fra denne dato til afleveringen til modtageren.

Kvalitetsstandarder for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet	
Gennemsnitlig forsendelsestid	Målsætning
D + 3	85 % af forsendelserne
D + 5	97 % af forsendelserne

Standarderne skal være opfyldt såvel for al grænseoverskridende post som helhed inden for Fællesskabet som for hver af de bilaterale poststrømme mellem to medlemsstater.

(*) Forsendelsestiden fra indlevering til aflevering er den tid, der går, fra forsendelsen tilgår postnettet, til den afleveres til modtageren.

(**) Indleveringsdatoen anses for at være den dag, forsendelsen indleveres, såfremt indleveringen sker inden det tidspunkt for sidste indsamling, der er angivet for det pågældende postnets indleveringssted. Sker indleveringen efter dette tidspunkt, anses indleveringsdatoen for at være den følgende indsamlingsdag.